

La Casa del Pintor Abelló

Josep Fèlix Bentz i Oliver

Historiador d'art

luny queda ja el dia en què l'il·lustre artista molletà Joan Abelló i Prat va fer-se un espai entre les gallines que ocupaven el pati de la seva casa natal, situada al carrer de Lluís Duran, per instal·lar-hi el seu primer estudi de pintor. Aquell va ser l'inici d'una realitat que avui en dia ens enlluerna. Unes fustes i quatre taulons, entre els sacs dels pinsos dels animals de corral, van donar de seguida cabuda a reunions d'amics interessats per qüestions intel·lectuals, d'art, i es va anar formant un món que, a poc a poc, va anar impregnant tots aquells racons. Així va començar el procés d'adquisicions, de canvis, de pintures experimentals, que van anar agafant el seu lloc per convertir-se en els amfitrions principals de tot els espais de la casa. Aviat es va quedar tot petit, fins que Abelló va decidir comprar l'immoble del costat, i l'altre, i l'altre, i tots els va anar omplint de pintures, escultures, dibuixos, talles, objectes de vidre, ventalls, indumentària, mobles, icones, ceràmica, imatges i objectes sacres..., fins arribar a assolir les dimensions de la col·lecció actual.

Així hem arribat a l'any 2002, un any important per la cultura de la ciutat de Mollet del Vallès i que segurament esdevindrà un referent en el futur del segle XXI en què ens aventurem. Feia només tres anys que semblava que havíem tocat sostre amb la inauguració del Museu Abe-

lló, però el 27 de març d'enguany es va posar encara el llistó més alt: s'inaugurava la Casa del Pintor Abelló. Complexes i difícils han estat les obres per adequar l'antic edifici i complir la normativa vigent per obrir-lo al públic en general. Múltiples tasques d'adequació s'han dut a terme per preservar el patrimoni que allà es conserva. Supressió de barres arquitectòniques, climatització amb control de temperatures i humitat relativa, instal·lacions elèctriques i nova il·luminació..., un camí que semblava que no arribava mai a bon destí. Finalment, i d'una manera esplèndida, s'ha aconseguit posar a disposició de tothom un equipament amb què Mollet pot oferir als seus ciutadans i visitants una magnífica oferta cultural de primera línia, i esdevenir així una ciutat referent en el mapa artístic i cultural del país.

Entrar a la Casa suposa una experiència única, màgica, que mai oblidarem. En creuar la monumental portalada, passem de la realitat quotidiana per endinsar-nos en el món de l'artista, del bohemí, del col·leccionista. Una gran imatge d'Abelló ens dóna la benvinguda. Una vitrina plena d'objectes relacionats amb la seva vida: fotografies, premis, objectes personals..., emmarcada en un espai medieval, entre escultures de sants, col·leccions de plats de reflexos i hispanoàrabs. En conjunt i a tall d'exemple, descobrirem com conviuen quasi sobreposades obres d'artistes tan rellevants i distingits en el camp de la pintura com Pantoja de la Cruz, Boguerau, Millet, Pellicer, Fortuny, Sorolla, Mir, Nonell, Casas, Gimeno, Gris, Clavé, Cuixart, Picasso, Dalí, Miró, Saura, Tàpies i Brossa, i d'altres que farien aquesta llista massa extensa. En escultura sobresurten les col·leccions de Hugué, Montané, Benlliure, Clarà, Llaurador, Rebull, Navarro..., i les talles romàniques i barroques de l'escola catalana que ens flanquegen el pas i que ens porten fins a la sortida per tornar a la realitat de la qual hem vingut, com si es tractés d'un somni, d'un altre moment, d'un altre món ple de misteri, d'art, d'esperit col·leccionista, en definitiva i com ja he dit abans, del món d'Abelló.

No puc deixar de parlar d'un altre artista català que ha tingut aquest any el seu homenatge i la seva distinció. M'estic referint a Antoni Gaudí i Cornet, un home que va néixer el 1852 a Reus (Camp de Tarragona), fill d'un calderer de Riudoms, i que des de la infantesa va ser un atent observador de la natura, de la qual l'atreïen les formes, els colors i la geometria. Gaudí ha estat probablement l'artista més homenatjat de tot el món, ja que aquest 2002 ha esdevingut l'Any Gaudí.

Mollet del Vallès ha estat particip també, en aquest cas, d'un particular homenatge a la figura de l'insigne arquitecte català, en diferents actes que han tingut lloc a través del Museu Municipal Joan Abelló. D'aquesta

manera, el 18 de maig –Dia Internacional dels Museus– es va seleccionar com la Joia del Museu de l'any 2002 un picaporta fet amb ferro forjat per Gaudí, que forma part del fons de la col·lecció de la Fundació Municipal Joan Abelló.

Tornant a la Casa del Pintor Abelló, cal ressaltar també que en el mateix edifici s'ubica el Centre de Documentació, un servei del museu dirigit especialment a tots els estudiosos, historiadors d'art i gent interessada en la cultura en general. La vida i l'obra del pintor Abelló hi és abastament documentada. El fons conté tota la seva biografia, amb tots els llibres, catàlegs i una hemerografia de les més completes sobre la seva vida i l'obra. S'han documentat i arxivat més de 3.000 cartes i manuscrits, i més de 7.000 fotografies i transparències, a part de dossiers de premsa que superen els 2.000 articles, documentació gràfica de les seves exposicions, i una gran quantitat de documents personals i familiars, entre els quals podem trobar una col·lecció de llibretes amb la història de l'adquisició i dels intercanvis que va anar fent al llarg dels anys per aconseguir l'actual fons d'art. Un taller de restauració i un magatzem completen aquest magnífic equipament de la ciutat.

Per dur a terme tot això, Joan Abelló d'una banda i la ciutat de Mollet de l'altra han fet un gran esforç, que crec que tots hem de reconèixer i que ben segur no trigarà gaire a recollir-ne els fruits més preuats, i que situarà la ciutat a l'avantguarda cultural del nostre país. Enhorabona!